

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی روز عرفه

۱ مهر ۹۴

بار خدایا، تویی سلام، چون ذات اقدس و کبریائیات پاک و منزّه است. از تو است سلامت، زیرا طهارت و پاکی و خوبی را تو خلق کردی و از مهربانیات آن را به انسان الهام نمودی. از آن تو است سلامت، چون مالک همه‌ی خوبی‌ها و زیبایی‌ها و مهربانی‌ها تویی و به تو برگردد سلامت زیرا زشتی‌ها و آلودگی‌ها و بدی‌ها از تو گریزان است. پس پاک و منزّه‌ی ای پروردگار کریم و جمیل و رحمان و سبحان. حمد و ثنا از آن تو و شایسته‌ی تو است و همان گونه که سرور عالمیان حضرت زهرا (س) فرموده: سلام، جان عالم را در خود معنا می‌کند. جانی که حیاتش را با نام پروردگارش آغاز نمود. برخاست تا در آینه آفرینش جانی را به حرکت درآورد که حاصل فرمان پروردگارش بود. آنگاه که فرمود: موجود شو، موجودی جان را معنا کرد که اسماء الله را به حرکت درآورد. اسمایی که قبل از آفرینش در کتاب مکنون در امانت الهی بود. او آمد تا گنجینه‌ای را باز کند که جان عالم در آن به معرفت هستی تبدیل شد. پس با سلامتی به پا خاست و عالم از او خشنود شد و به مقامش سجده کرد و او را در آغوش مهرش پذیرفت تا خالقش بر امانت دارانش راضی و خشنود گردد.

چه زیبا سلام و سلامتی را سرور عالمیان تفسیر فرمودند و ما در این روز بزرگ برای رسیدن به پروردگاران چنین ابراز می‌داریم: بار اله، ای ستوده شده‌ی همه‌ی مخلوقات و ای محبوب و معبود عابدان و ذاکران، با دلی لرزان و امیدوار به سوی تو آمده‌ام و با کوله باری از گناه و شرمسار و نادم و پشیمان به درگاہت روی آوردم. چه بسیار گناهم را که با بردباری آن‌ها را پنهان نمودی و خطایم را پوشاندی که اگر مردمان می‌دانستند، از من گریزان می‌شدند؛ و اگر زمین آگاهی به آن داشت من را در خود فرو می‌برد و اگر کوه‌ها می‌دانستند من را در هم می‌شکستند و یا آسمان‌ها با خبر بودند، من را می‌ربودند و دریاها من را غرق می‌کردند، ولی تو به احسان و فضل و کرمت آن را از همه پنهان داشتی تا به عفو و بخشش بر من منت گذاری، نه به عدالت، بلکه به کرامت بخشایی جرم و گناهانم را. پس به حال زارم ترحم فرما،

توبه‌ام بپذیر. توبه‌ای از روی شرم و خواری و ترس. توبه‌ای از روی اخلاص و توکل و تقوا و اشتیاق و امیدواری. خدایا به تو پناه آوردم ای پناه بیچارگان و درماندگان، به سوی تو گریختم از خشم و عذابت. پس بر من ترحم فرما در این روز بزرگ که امیدی جز کرم و بخشش در آن نمی‌رود.

ای مهمانان کوی عشق، همان گونه‌ای که می‌دانید جان عالم به فدای مولایمان اباعبدالله الحسین (ع) که با مناجات گهربار و گران‌قدرش زیبایی این روز را جاودانه فرمودند و سرود عاشقانه و عارفانه‌اش نه‌تنها حاجیان صحرای عرفات، بلکه همه‌ی شیعیان مشتاق حج را هر ساله در این روز به ملکوت دعوت می‌کند. خوشا به حال حق‌مدارانی که همچون یاران اباعبدالله با امام عصرشان در این سفر همراه شده، با عروجی زیبا به ملکوت سفر کرده و می‌کنند.

در این روز که مولایمان منجی عالم بشریت اباصالح المهدی (عج) حاجی راستین صحرای عرفات ما را برای این هجرت آماده می‌کنند، از خود سؤال کردیم که آیا در جامان شوق و انتظارش و همراهی با امامان زنده شده یا نه؟ آن را مولایمان امام حسین (ع) این گونه از ما می‌پرسند که در عمرتان چند شب را انتظار می‌کشید تا به وصلی همانند یارانم برسید درحالی‌که مولایتان شما را می‌بیند و شما توان دیدنش را ندارید پس در محفل چه کسی می‌نشینید که او غایب است و شما حاضر. حرارتش اشک دیدگانتان را سرازیر و شفاعتش دینتان را از معرض خطر سقوط حفظ می‌کند.

حال به همراه حاجیان صحرای عرفات مخصوصاً مولایمان یوسف زهرا، فرزند و وارث اباعبدالله الحسین، امام عصر و الزمان (عج) که در جایگاه جد بزرگوارش ایستاده و دعای عرفه را می‌خوانند قبل از هم نوا شدن با ایشان برای آمادگی بیشتر چند فرازی از دعای عرفه را می‌خوانیم:

بار الها، به سبب گناهانم و به باطنم رسوایم مکن، به علمم گرفتارم مکن، نعمت از من نگیر و به دیگری مرا وامگذار.

بار الها، مولای من، تویی که منت نهادی، نعمت و روزی ام دادی. احسانم کردی. تویی که هدایتم فرمودی، عزیزم داشتی و شفایم بخشیدی ولی بار الها، خدای من، در عوض، منم که گناه کردم و عهد بستم و شکستم، غافل شدم و به خود اعتماد کردم. نعمت و عزتم دادی و فراموش کردم. منزهی تو، نیست معبودی جز ذات کبریایی ات. اینک منم که امیدوارانه و مشتاقانه و پشیمان به گدایی به درگاہت روی آوردم. خدایا، تو اجابت کنی بیچاره را، برطرف کنی بدی را، به دادرسی گرفتار را، شفا دهی بیمار را، توانگر کنی درویش را، پس بار الها بیامرز برای ما در این هنگام گناهانمان را، عطا کن به ما در این روز بهترین را که عطا کردی به هر پناهنده به درگاہت را.

حال مهمانان خانه مقدس مولا، در این لحظات اجابت دعا، از پروردگاران بخواهیم که در ظهور دولت مولایمان، امام عصرمان تعجیل بفرماید تا در کنار ایشان در چنین روزی با حجتی مقبول در صحرای عرفات دعای عرفه را بخوانیم و فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج